

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJ. - sv. Marija Magdalena – 7.30 + Marijanović Tadija god.

UTO. - sv. Brigita – 7.30 + Sačić Vjekoslava(ž) god. Anđelka(ž) i Ivan

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Skupnjak Magdalena, Florijan i Stjepan

ČETVR. - sv. Jakov ap. – 7.30 + Jagačić Ivan god. ob. Jagačić i Janušić

PETAK - sv. Joakim i Ana – 7.30 + Skupnjak Stjepan god. (Dravska)

SUBOTA - sv. Klement – 19.00 - skupna sveta misa!

NEDJELJA – 17. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + na čast M. Božjoj Bistričkoj - zahvala

11.00 + Videc Stjepan god.

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 18.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00

Sveti Joakim i Ana su supružnici, kršćanski sveci, roditelji Blažene Djevice Marije. Katolička crkva ih se spominje 26. srpnja. Njihovo ime prvi put se spominje u Jakovljevom protoevanđelju. Iz prvih osam poglavlja toga spisa saznajemo o Marijinom čudesnom rođenju. Sveti Joakim prikazan je kao vrlo bogat, ali pobožan čovjek koji je svoje prihode dijelio na dva dijela, jedan je dio davao narodu, a drugi prinoseći kao žrtvu Gospodinu za otpuštanje svojih grijeha. Jednog dana u hramu, prinoseći svoju žrtvu, neki Ruben mu je stao predbacivati što sa svojom suprugom Anom nema djece jer nijedan pravednik nije ostao bez potomaka. Zbog toga se Joakim na četrdeset dana povukao u pustinju posteći i moleći kako bi od Gospodina isprosio potomka. U međuvremenu se i Ana molila Gospodinu da njoj i njenom suprugu učini čudo kao nekada Abrahamu i Sari. Ukazao joj se Božji anđeo i navijestio da će dobiti dijete. Po anđelu je i Joakim pozvan da se iz pustinje vrati kući. U zahvalu Gospodinu prinio je za žrtvu deset jaganjaca. Bogato je darovao i svećenika i narod. Ana je u velikoj starosti rodila kćerku i dala joj ime Marija. U trećoj godini roditelji su je prikazali Gospodinu. Sveti Joakim zaštitnik je svih kršćanskih očeva i djedova, a sveta Ana svih kršćanskih majki i žena u trudnoći, braka, supružnika bez djece, udovica, domaćica, radnica, tkalja, krojača, stolara, rudara, siromaha, zlatara. Utječe joj se za sretnu ženidbu ili udaju, za brojnu djecu i sretan porod, za nalaženje izgubljenih stvari i za kišu te protiv vrućice, glavobolje, bolova u grudima i trbuhu i protiv nevremena.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

srpanj, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 34 (243)

21. srpnja 2013.

16. NEDJELJA KROZ GODINU

*Poslanica
svetoga Pavla apostola Kološanima
Kol 1, 24-28*

Braćo!

Radujem se sada dok trpim za vas
i u svom tijelu dopunjam
što nedostaje mukama Kristovim
za Tijelo njegovo, za Crkvu.
Njoj ja postadoh poslužiteljem
po rasporedbi Božjoj
koja mi je dana za vas
da potpuno pronesem riječ Božju –
otajstvo pred vjekovima
i pred naraštajima skriveno,
a sada očitovano svetima njegovim.

Njima Bog htjede obznani
kako li je slavom bogato
to otajstvo među poganima:
to jest Krist u vama, nada slave!
Njega mi navješćujemo,
opominjući svakoga čovjeka,
poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti
da bismo svakoga čovjeka doveli do
savršenstva u Kristu.

Pjesma prije evanđelja

Blago onima
koji riječ Božju zadrže
u dobru i plemenitu srcu
i donose rod u
ustrajnosti.

ZAŠTO NEDJELJOM IĆI NA SVETU MISU?

Zašto vjernik – katolik treba nedjeljom ići na svetu misu? U nekim crkvama nedjeljnu misu imaju dan prije – subotom uvečer. Kako je to moguće i u kojem slučaju?

Da bi nam odgovor na to pitanje bio jasniji, važno je posvijestiti ulogu i bit nedjelje. Nedjelja ili dan Gospodnji (*dies Domini*) dan je u koji Crkva tijekom stoljeća svetkuje uskršno Kristovo otajstvo, izvor čovjekova spasenja. Ona je dan Gospodnji, jer je to dar što ga je Bog učinio svom narodu: *Ovo je dan što ga Gospodin učini svome narodu: kličimo i radujmo se njemu* (Ps 117,24). Toga je dana Bog izveo najvelebnija i najsvetija djela: početak stvaranja, uskrsnuće svoga Sina, izljev Duha Svetoga, itd. Za Crkvu je slavljenje nedjelje znak vjernosti Spasitelju Isusu Kristu. Stoga se nedjelji treba radovati, a ne je zlorabiti niti mijenjati njezin prirodni ritam, smisao. Ona je dan euharistije i molitve, dan obitelji i župne zajednice, dan odmora i blagdanovanja, dan počinka od svakodnevnih briga i napora.

Suvremeni potrošački duh izlaže nedjelju procesu duboke preobrazbe, a to dovodi do raslojavanja obitelji i župne zajednice. U takvim prilikama nedjelja gubi svoje izvorno kršćansko značenje i postaje dan pukoga počinka i bijega te je čovjek, iako blagdanski odjeven, nesposoban blagdanovati i zatvara se u usko obzorje koje mu ne dopušta izići iz svoje začahurenosti.

Nedjelja je dan svete mise. Naime, zajednica sabrana u vjeri i ljubavi prvi je sakrament Gospodinove nazočnosti među svojim: sabrati se zajedno u znaku kada se mnogi nađu u jedinstvu *jednoga srca i jedne duše* (usp. Dj 4,32). U tome se očituje zajedništvo Crkve i jedinstvo otajstvenoga Kristova tijela. Ukoliko se netko udaljava ili izbjegava zajedništvo od toga tijela, onda se Gospodinovo tijelo osiromašuje. Crkva oduvijek svetkuje nedjelju slavljem *lomljenja kruha, navještajem Riječi, djelima ljubavi*.

Također valja reći da nedjelja nije dan euharistije samo zato što toga dana sudjelujemo na svetoj misi, nego ponajprije što toga dana više nego bilo kojega drugog kršćanin nastoji svoj život učiniti darom, duhovnom i Bogu ugodnom žrtvom, po primjeru Krista; vjernik nastoji očitovati spremnost na služenje što se rađa izravno iz Kristove ljubavi, i to je onda euharistijski življeni život. Svemu tome mora smjerati pastoral i slavljenje nedjeljne euharistije, jer euharistija nije puki obred, ona je i škola života.

Nedjelja sekulariziranoga čovjeka nije isto što i nedjelja kršćanina. Sekularizirani čovjek svoju nedjelju živi poglavito kao dan počinka od posla i njegovo se slavljenje često svodi na praznički (dolazi od riječi *prazan*) dan

koji je samo bijeg od svakodnevice. Suvremena sekularizirana kultura lišila je nedjelju njezina izvornoga religioznog značenja i nastoji je zamijeniti bilo bijegom u privatnost bilo novim masovnim obredima: sportom, izletima, diskotekama, turizmom i, u posljednje vrijeme, radom radi profita, i to često nepravednim. Potrebna je razbibriga, ali opasno je dan Gospodnji svesti na dan čovjekov, potrošački i hedonistički, i tako izrabljivati čovjeka i ponižavati Boga.

Drugi vatikanski sabor (usp. *Sacrosanctum Concilium* br. 106) i Zakonik kanonskoga prava (usp. kan. 1274) upozoravaju da su vjernici dužni zajedno sudjelovati na nedjeljnoj svetoj misi. Prema tome, to okupljanje vjernika oko Kristova oltara znak je jedinstva i zajedništva.

PRIČA O ZVIJEZDI

Mladić je sam sjedio u autobusu i gledao je kroz prozor. Bilo mu je malo više od 20 godina i bio je lijep. Momak od oka, kako bi se reklo. Na stanici je ušla neka žena i sjela do njega. Nakon što su razmijenili nekoliko riječi o toplome proljetnom vremenu, mladić reče: “Bio sam dvije godine u zatvoru. Jutros sam izašao i vraćam se kući.”

Iz njega je potekla bujica riječi. Pripovijedao je kako je odrastao u siromašnoj, no poštenoj obitelji, kako je svojim kriminalnim djelima osramotio roditelje i nanosio im bol.

Dvije godine nije ništa čuo o njima, znao je da su presiromašni da bi platili put i posjetili ga u zatvoru. Kako su bili nepismeni, nije od njih mogao očekivati niti pismo, a ni on nikomu nije pisao.

Tri tjedna prije izlaska iz zatvora pokušao je uspostaviti vezu s ocem i majkom, zatražio je od njih oprostnje i ispričao se za tolika razočaranja. Kad je pušten na slobodu, ušao je u ovaj autobus koji će ga provesti pored kuće i vrta gdje je odrastao i gdje se nada da i sada stanuju njegovi roditelji. U pismu im je napisao da na jabuku ispred kuće svežu komad bijeloga platna koji će on iz autobusa vidjeti i tako znati da su mu oprostili i da ga primaju. Ako ne bude znaka, on će produžiti autobusom do drugoga grada i tako zauvijek otići iz njihova života.

Što se autobus više približavao mladićevu domu, on je bivao nemirniji, jer se plašio da na granama stare jabuke neće vidjeti bijeloga znaka.

Nakon što je saslušala priču, žena predloži da se zamijene za mjesta: “Ja ću umjesto Vas gledati kroz prozor.”

Autobus je bio sasvim blizu i žena opazi stablo. “Pogledaj, pogledaj!”, reče ganuta do suza. “Cijelu su jabuku okitili bijelim vrpčama.”